

Ketabton.com

زړه په خيالو کي

شاعر: سيد احمد سعادت

کال ۱۴۰۳/۸/۲۱

شاعر: سيداحمد سعادت

زړه په خيالو کي

زړه په خيالو کي

شاعر: سيداحمد سعادت

تاريخ: ۱۴۰۳/۸/۲۲

غزل

ستا د کاميابۍ کيسه خو زه کوم
زما د ناکامۍ کيسه به څوک وکړي

موږ خو پيغلنوب پر کور زړې کړلو
زموږ د بربادۍ کيسه به څوک وکړي

زه چي مو ليوانو ته په لاس ورکړم
ستس د نامردۍ کيسه به څوک وکړي

خپل پر حق ولاړ د دار تر سره ځم
زما د خودکشي کيسه به څوک وکړي

دلته که کمزوری سوي نو سر به خورې
زور کي د نړۍ کيسه به څوک وکړي

ته کوي سعاده د پردو کيسې
ستا د زندگي کيسه به څوک وکړي

۱۷/۹/۱۴۰۳

...

مور

څنگه به نو زه آسمان ته نه رسم

مور مې چې لاسونه لپه کړيدي

ماته وايې زما پر معده بد لگي

ټول سيان يې ماته جمعه کړيدي

ختم يې زما په نامر ايښي وو

نن يې بيا نفلونه تحفه کړيدي

ماته يې بوتونه په پور واخيستل

خپله يې د بل دا په پښه کړيدي

دا سعادت به سنگه وړی پاته سي

خپل خواړه يې زما په نامه کړيدي

۱۲/۹/۱۴۰۳

...

غزل

د خدای د پاره درځه یار راته شر مه جوړوه
پر لویه لار کي کړي اقرار راته شر مه جوړوه

سر به نو خود د دار تر سره ځغلي
په سپینه خوله کړي جار جار راته شر مه جوړوه

بیگاه مي ټوله شپه کړه وینه ستا په یاد کي تیره
خیر دي بیا مه کوه سینگار راته شر مه جوړوه

ورځه نن ولاړه سه سبا بیرته بیا را درومې
کوره چي ونه کړي انکار راته شر مه جوړوه

دا ستا د سترگو په مرمی باندي وشتلی سعادت
جوړ به یې نه کړي بل رخسار راته شر مه جوړوه

۱۲/۹/۱۴۰۳

...

خدای می څوک دي؟

زما په ذهن کي یو سوال دي
تر دي سوال وروسته جواب دي
د جواب د مخه سوال دي
تر سوال وروسته بیا جواب دي

خدای می څوک دي؟
لات، منات دي که غزات دي
لاډ دي گاډ دي که بگوان دي

یا زما خدای خو سپورمی ده
د نور ډکه سپین ککی ده
مگر دا بیا سهار نه وي
دا کیدای سي چي خدای نه وي

یا زما خدای خو غټ لمر دي
پر ټول مخکه یې نظر دي
مگر دی بیا ماښام نه وي
دا کیدای سي چي خدای نه وي

ځم مندير ته کلیسا ته
وه ایشور ته یا بگوان ته
په مندير کي یو څوک ناست دي
خدای په شکل د انسان دی
کلیسا کي را څړیږي
خدای د خلکو سه بیرېږي

چي راويښی سومه د خوبه
 خدای لويديلي و له کوچه
 دا يو لاس يې وو مات سوي
 يو ناورين يې و جوړ کړي
 وس به بيا خټه خيستمه
 د خدای لاس به پيوندومه
 مگر دا مي سنگه خدای دي
 چي خپل ځان نسي ساتلای
 لاس يې زما په اراده دي
 چي ور جوړ يې کړم کي پرېږدم
 او که يا خدای معيوب پرېږدم

يا زما خدای خو احد دي
 لم يلد و لم يولد دي
 نه دچا خڅه بيرېږي
 و هر چا لره صمد دي

کائنات دده په واک دي
 مخلوقات دده په واک دی
 انسانان دده په واک دي
 پيرانان دده په واک
 حيوانات دده واک دي
 خسمانان دده په واک دي
 هيڅوک هيڅ نسي ويلای
 لات، منات دده په واک دي

اوس مي ذهن کي سوال نسته
تر خداي مخکي بل خداي نسته
دا جواب مي زړه رابښه کړي
تر خداي وروسته بل خداي نسته

زه باور لرم په خداي مي
چي سعادت به ماته راکړي
له دوږڅه به مي خلاص کړي
د کوثر جانان به زما کړي

۱۲/۹/۱۴۰۳

...

نظم

موږ هم ځوانان يو د يارانو سره ژوند به کوو
مکتب به فريردو کافيشاف ته څو چلم به څکوو

راسي په گډه سره يو کار وکړو هيواد به خرڅ کړو
دوی پر پنجاب خرڅ کي او موږ بي پر کفارو خرڅ کړو

راسي خور مړه کړو او پر حق باندی خاشه واچوو
همسايه مړ کړو بيا يی لور لره جرگه واستوو

موږ کندهاريانو دا غرور به مو ثابت پاته سی
خپل ورور به مړ کړو او کمزوري به تربور پاته سي

موږ د ميلو او دهوس شوقيان يو
تش د ډری او د ټوپک شوقيان يو

موږ ته را پاته په ميراث ده سگوانی او جگړه
په کلې کور کي گرځومه سلایي او بارچه

ناسو لږ راسي او ما پوه کړي دی په څه غره دي
دغريب زوی دی او طبیعت يې بيا بيخي رسته دي

چي نه یی مخکۀ نه جايداد او نه یی کار معلوم دي
دی پکښي ناست دي دا فورنر يې بيا پرچا معلوم دي

ته چي په سپينه خوله نن ځی توره هونډا رانیسي

دا وخت به تير سي بيا به ځان لره ارمان رانيسي

ته راسه کښينه چي دادا څه وايي پلار څه وايي
خور دي مړه سوي ده له لوړي او بيابان څه وايي

نه چي يي په نس کي گرځولي د هغې گناه وه
پلار چي شل کاله ته ساتلي بي فايدي دنياه وه

د مرويس خان دتوري شرنگ ته دی ونه کتله
د احمد خان د وينو رنگ ته دی ونه کتله

ته تيمور شاه سوي په حرم کي خپل عشقونه کوي
هيواد نو څه کوي د يار غيږ کي خوبونه کوي

دخدای لپاره نور ولاړ سه زويه
جهالت فربرده را روان سه زويه

قرآن درواخله پر سينه پوري يي ټينگ ونيسه
بابا خبري کړي نو غوږ ورته سنگين ونيسه

زويه ميلو او په شوقو باندي څه نه جوړيږي
عبس کارو او مسخرو باندي څه نه جوړيږي

ته که جوړيږي ستا مسکن جوړيږي
چي تعليم وکړی دا وطن جوړيږي

د سعادت جان خبره واوره زويه
جهالت پربرده پوه انسان سه زويه

ټپې

ورځه ورځه بيوفا ولاړې

چي بيا راځي نو مابه ځان وژلي وينه

زما بدل خدايه تری واخلي

مين پری زه يم پلار يي بل ته ورکوينه

په آخرت کي به نارې کړم

تيره دنيا کي جانان ډير رڼلی ومه

انجلي د پلار پر کور زړه سي

نصیب دی مه سه په نکريزو سره لاسونه

دا څنگه غوړپړ راته گرځي

رب دي مين کړه چي خیرن دي ووينمه

رباره ته لا تر ما ښه يي

زما تش خط دي ته بي وکړي ديدنونه

چي زما نسو د بل مه سه
رڼه قيامت کړه چي جانان بي ياره سينه

باد د جانان د لوري راغلی
پر نور تريخ وو پر ما خوږ ولگدینه

باده پر يار مې سلام وايه
بيا ورته وايه چي تا ډير ډير يادوينه

ما ته پر غيږ قبول کړي
په ورځ محشر کي چي مې هير نکړي مينه

ورځه ورځه الله دي مل سه
په مخ دي ښه سه چي بيا رانسي مينه

د ماڅيگر ژړپه لمره
زړه مې دريږي جانان بل وطن ځينه

زما دي څه وکړل چي ولاړي
پر ځان دي بند کړل دسورکو شونډو سيلونه

د پښتنو رواجه وران سي

بابا ظالم مي وه بودا ته ور کوينه

بخته ناخوانه دا مي واوره

نور په هوا سوه زه خوار ناست په مخکې يم

د نيمې شپې راتگ دي ورگ سه

د دروازي کړپې ته وينه ناسته يم

په نيمه شپه چي را په ياد سي

ستا په يادو کي مي ښه ډير ژرلي دينه

مسافري نه بيرته راغلي

خواري دي نه وه که زه ډير درياديدمه

ټوټي ټوټي مي يار ته يو سي

چي د بي ننگه يار مي زړه را خونک سينه

باده ورځه سلام مي وايه

بيا ورته وايه چي تا ډير ډير يادوينه

ستا تور زلفان دي که ماران دي

پر مخ چي راسي ما دستي ناروغه کړينه

شاعر: سيد احمد سعادت

زره په خيالو کي

سعادتہ ناکہ ورته ناست يې
مين پري ته يې پلار يې بل ته ورکوينه

۱۴۰۳/۴/۱۷

...

سعادت

غزل

عشق دي محبت دي او که مينه ده

دوي خرابه کړي د زړه وينه ده

زه چي پسي مرمه ملامت نه يم

وگورئ په ټولو کي حسينه ده

وايه چي په خو ده نن يې اخلمه

خوله مي ستا مچکه پسي خوړينه ده

پس له ډيره وخته مي يار بيا راغلي

کال کي مي هم دغه ورځ رنگينه ده

سنگه دي کاسه د کبر ماته سول

داسي دي د زړه را سره مينه ده

زه سعادت قربان ستا تر نامه سمه

ټولو کي دا ستا نامه سنگينه ده

۱۸/۸/۱۵۰۳

غزل

د کامياب انسان فکرونه نه ختمیږي

د ناکام انسان عُذرونه نه ختمیږي

يو شپه راسه ځان بیکاره که جانان

ستړی ژوند دي ستا کارونه نه ختمیږي

لا تر څو د جهالت پر بستر خوب کړي

قامه ویني سه ستا خوبونه نه ختمیږي

دا مو کړي دا به وکړو ته يې گوره

ټول درواغ دي ستا قولونه نه ختمیږي

که ښکښل کوي بيا هم زه ورته غوږ يم

د خواږه جانان لفظونه نه ختمیږي

پر دي خاوره به زلمي سرونه سرږدي

ټول ښاغلي دي مړونه نه ختمیږي

ستا وصال ته چي لا څومره لاره پاته

پښې مو شلي سوي مزلونه نه ختمیږي

خداي خبر چي له دي رنځه به جوړېږي

د سعادت د زړه دردونه نه ختمېږي

۲۸/۷/۱۴۰۳

...

سعادت

غزل

د نيمې شپې د خاموشۍ دې خدای مه خبروه

جانانه ستا د جدایه دې خدای مه خبروه

د خاموشۍ د غالمغاله نو ته څه خبر يې

جانانه زما د زندگۍ دې خدای مه خبروه

دا چې ورپرې په شيبو شيبو په ليو باران

د يوه څاڅکي د وړانې دې خدای مه خبروه

زما په مخ کي چې رقيب ته غاړه ورکې اشنا

زما د زړه د نا ارامۍ دې خدای مه خبروه

خير دې ته خپلې غوړې وهه موږ به و خدای ته ژاړو

د وږۍ زوی د آسويلۍ دې خدای مه خبروه

سعاده مخامخ ويار تر شا بيا پښې راوې

د ښکلي يار د دوه مخيه دې خدای مه خبروه

۲۱/۸/۱۴۰۳

...

غزل

مخته ځي تر شا گوري مږ به سم

سترگو کي په غلا گوري مږ به سم

څه ورځه خپل لار وهه مه مي زهيره وه ياره

زما په زړه کي تا گوري مږ به سم

روغ به پاته کيږمه زړه ته خو مي نه لويږي

ته چي نا اشنا گوري مږ به سم

مځکي ته خبري دي يا که شنه آسمان سره

ته چي په عدا گوري مږ به سم

دومره ظلم مه کوه دومره تاب يې نه لرم

ماسک کي په خندا گوري مږ به سم

زما د زړه طبيب يې ته زما د زړه علاج وکه

زړه کي نابينا گوري مږ به سم

وران به سم زړې به سم زه سعادت ايرې به سم

داسي چي اشنا گوري مږ به سم

۱۶/۸/۱۴۰۳

...

هی هی

ته چي په سورکو شونډو انکار کوي هی هی

بیرته چي په مړو سترگو اقرار کوي هی هی

خومره خوږ زغیري زما له حاله ناخبره دي

دا سپی مي زړه لره قرار کوي هی هی

نه ریبار لرم نه وه ریبار ته ضرورت لرم

خوږ جانان په مینه کي اسرار کوي هی هی

ته ورځه د بل په لاس دا نه کیږي

زموږ په کور کي زموږ سپي به کار کوي هی هی

څه دي نو د زړه حال ورته ووايه

دا سعادت وه تاته انتظار کوي هی هی

۷/۸/۱۴۰۳

...

درواغ دي ټول

ته چي په خندا سوي زه په جار نه سوم درواغ دي ټول
ستا مينه کي ژوند کړم ترڅا څار نه سوم درواغ دي ټول

ما خو ستا په مينه کي خپل سر صدقه کړی و
سر مي پر خپل تن گرځي په دار نه سوم درواغ دي ټول

دا سړی ازبک دا هزاره دي دی پښتون صاحب
زه په يوه قام کي راغوځار نه سوم درواغ دي ټول

ټولې د ژوند هيلې مي وټا لره ساتلي وي
ته چي راسه ولاړي په تا خوار نه سوم درواغ دي ټول

ستا بيلتون تر دي حالته راوستم
زه په جنازه کي دا ستا يار نه سوم درواغ دي ټول

نه عزرائيل راغلی نه شپيلی د سور سرود وهي
زه سعادت په تا پسي بيمار نه سوم درواغ دي ټول

۲۱/۷/۱۴۰۳

...

څه وکړمه

په مخ يې ښه گران مي روان دي څه وکړمه

د زړگي کور مي پسي وران دي څه وکړمه

د ټولو مخکي غاړه راکړي ښه مي کلک ونيسي

سم ابوجهل مي جانان دي څه وکړمه

هر څوک چي راسي خپل تروسه يې پر سر ټکوي

څومره زخمي افغانستان دي څه وکړمه

که هر څو واړه دي وران سوي زه يې بيا جوړوم

دا دومره خوږ لکه ايمان دي څه وکړمه

دا چي د جنگ د جنگ نارې وهي داڅه خبر دي

بي باباجانه خو کور وران دي څه وکړمه

د شايستونو قافله تر مصره هم رسيري

ټولو مريانو کي يو گران دي څه وکړمه

سعاده ته د محبت له زوره نه يې خبر

په ټول وجود کي د زړه زيان دي څه وکړمه

نو څوک دي؟

چي دوي ندي هغه ندي نو بيا څوک دي؟

زما و ستا ترمنځ بيا نور غمازان څوک دي؟

لاس تړلي يې رقيب ته په لاس ورکړم

چي خپلوان مي دښمنان نه دي نو څوک دي؟

دا چي موږ وژني او ځانته غازيان وايي

چي همدغه قاتلان ندي نو څوک دي؟

خير يې راگړي پر فيسبوک يې عکس خپور کړي

چي همدوي ريا کاران ندي نو څوک دي؟

د يتيم مخکۀ يې خپل په قبالة کړه

چي زور واكي غاصيبان ندي نو څوک دي؟

د سعادت سر به يوه خداى ته ټيټيږي

نور خدايان چي باطلان ندي نو څوک دي؟

۱۶/۶/۱۴۰۳

...

غزل

دا کړو وېرو خطو کي مي ژوند پروت دي

که سیده سول نو هرڅه راسه پاتېږي

داخوړې وړې ډیورن زلفي دي جارسم

اغزن نسي پښتانه راسه پاتېږي

زه پښتون یم نه ازبک دی هزاره دي

که یو موټي نسو مړه راسه پاتېږي

چي تر څو مو یو و بل منلی نه وي

فقیران یو شتمن نه راسه پاتېږي

ته ملا یې درځه مخته جماعت راکړه

نیت مو کړی تکبیر نه راسه پاتېږي

لاس مو پورته کړئ سعادت له خدایه غواړو

لاس کي بله ډیوه مړه راسه پاتېږي

۲۸/۵/۱۴۰۳

...

جانان

ته د هيجا نه يې ورځ لاجي لونگ جانانه
دسلو غير کي په سل لارو په سل رنگ جانانه

دا ستا يادونه به مي هره لحظه مرگ ته وهي
ته راسه ولاړي زه دي هير کړلم بدرنگ جانانه

دا ستا په شتون کي به مي غره ته برو برو ويل
اوس چي ته نه يې را نسکور سوم لکه بنگ جانانه

که دملا په تعویزونو باندي څوک خپلې داي
تابه ليدلی وای چي چي ناست يم ستا تر څنگ جانانه

ته چي پر تللې هغه خاوري اوس خورده گرځوم
باچا سپری ومه او جوړ دي کړم ملنگ جانانه

زما دسوی زړه بښرا به دي را ونړه وي
اي د نړۍ له بنایستونو گلاب رنگ جانانه

د ځنگدن ترڅې شیبې به لا تر دې سختي وي؟
زما په مخکي پر بل واچوي چي څنگ جانانه

د سعادت اوبسکي به دخپل ورور پر لمن توييږي

هرڅه به وران کړي ته يي گوره دغه جنگ جانانه

دا ستا په ياد کي هره شپه د آسمان ستوري شمارم

د سړي زوی سه کنې وم دي په کولنگ جانانه

۱۱/۵/۱۴۰۳

...

توبه توبه

ستا سره جفا کول توبه توبه

بل چاته خندا کول توبه توبه

ته مي د دادا او د بابا کور يې

ستا په سر سودا کول توبه توبه

شيخ يم خو د حسن ناب يې نه لرم

بنکلو ته بيا نا کول توبه توبه

ته مي کوه قاف يې شاپيري يې د بغداد زما

ستا سره جفا کول توبه توبه

روغ پر سد سپری وم لیونی سومه

سترگو ته يې بيا کتل توبه توبه

ویل يې مینه جرم دي ما نه منل

ژوند ټول پر صحرا کول توبه توبه

تا پسي رنځور سعادت ته وگوره

ټوله ورځ ژړا کول توبه توبه

نظم

راځه نن ولاړ سو

داکلی پریردو

دغه ښار پریردو

داملت پریردو

یوځای به ولاړو

د غره وشاته

چي بیا رانه سو دغه هیواد ته

نو

ځان پناه کړو له دی دنیا سه

داسي ځای ولاړ سو

چي رڼا نه وي

څراغان نه وي

او گروپان نه وي

شنکی آسمان وي

پر سر ولاړ وي

د ستورو شمار وي

زما و ستا وي

نو

چي زه یو لمر وای ته مي سیاره وای

چي ته سياره وای زه دی جذبه وای

ژوند به را پیل کړو ټوله په مینه

بیا یې کړو ختم ټوله په مینه

چي مدرسه وای طالبان نه وای

او پوهنتون وای محصلان نه وای

زه دي ملا وای نه مي مورا وای

زه پوهنمل وای ته پوهنیار وای

نو

مو روزلی څو شاگردان وای

پرمخکه نه وای ټول په هوا وای

زه مومن جان وای

ته شیرینی وای

هلهته بنامار وای

پروت پرغونډی وای

بیا ما ژغورلي

ته یوه انجلۍ وای

نو

ته زما وای او زه دا ستا وای

بیا لاس تر غاړه زما ناوکی وای

چي يو ما بنام واي

په غير کي ستا وای

سپوږمۍ وای لوړه

رڼا پر يار وای

زه په جار جار وای

ته يا قربان وای

نو

سعادت شاعر وای ته يو شاعره

بيا دي ويلای ده ته غزله

۱۴۰۳/۴/۲۷

...

غزل

عنبر بويه سنبل بويه گلاب بويه
مَشکي بويه زعفران بويه شبي بويه

ستا پستي پستي ورينم زلفي ټالونه
سره غومبري دي دچا دي انار بويه

کاغذي گلابي شونډي دي کندهار دي
انگي دي ننگرهار دی نارنج بويه

سپين کمر دي سپين غابونه دي لعلونه
دنگه ونه بدخشان دی عطر بويه

نری غاړه غټي سترگي کج بانه دي
درته گورم نورستان دي بادام بويه

ستا پر زنه باندي شنه خالونه سر ږدي
ټول عسکر د کابل جان دي نرگس بويه

خوار سعادت به لکه غشی تري راوړي
نری ورځي دی گماني جعفر بويه

غزل

ما کشف کړی د سيني جذبه ده
ملا، پندیت، او ټول پاپان يې مني

د خوږو څاڅکي پر جبین باندي سیلاب جوړوی

شبنم رخسیرې او باران يې مني

دلته نقطه ده هلته ټکی پروت دي

ژوند ندایه ده هر لیکوال يې مني

تر تخرگونو لاندي لیکه دي له ورايه ښکاری

د واسکې زور دي پیچ را تاو يې مني

ستا لنډې زلفي دي ټال ټال پر اوږو

څاڅکي روان دي او گریوان يې مني

وای چي جره يې شهزاده يې دا فالتو خبره

دچا وه غېږي ته پنا وړل شاه گدا يې مني

په یخه شپه کي د خوږو د خونده څه خبر يې

په نیمه شپه کي لاس تر غاړه سعادت جان يې مني

۱۴۰۳/۵/۳۰

کرکه

عجبه خلک یو رڼا څخه مو کرکه کیږي
کتاب خپرو او د جهان څخه مو کرکه کیږي

اوس دمسجد تر دروازی پوری په تیل هم نه ځو
هلته محراب کي د آذان څخه مو کرکه کیږي

دجهالت لمن کي خوښ یو موږ دي نه ښوروي
په جوړ وطن کي یا قربان څخه مو کرکه کیږي

زموږ لمن ته یي بلها بلها غمونه راکړل
داستا په څنگ کي ناست جانان څخه مو کرکه کیږي

دا نرم نرم ږغ نو څه معني رمباري وهه
په کلې کور کي پوست زبان څخه مو کرکه کیږي

در سره ني منم چي هر څومره زاری هم وکي
خرونه مو خوښ دي د انسان څخه مو کرکه کیږي

په کوچنی ځوز پسي چاره راخلمه گوته څیرم
اي سعادت جانه دخپل ځان څخه مو کرکه کیږي

۱۴۰۳/۴/۱۶

گناه

لاسی مي پورته وه دعاته فکر وهم وه گناه ته

چي به څنگه ژر را خلاصمه ددې لويه ثوابه

گناهونو راټينگ کړي ثوابونه راسه هير دي

په لمانځه کي سوچ وهمه تاته درسمه که خدای ته

فاتحه کې مي د ډول آواز تر غوږ سو

يو کور ژاړي بل رخصتېري وه سورنا ته

تاسو ما ياد کړي زه خونده پر هيز کار يم

سجدو کې سجده کړم آخر ولاړ سمه ریا ته

يوڅه ورکه ډيره واخله کونډه څه خبر د غلا نه

اي سعاده پروا نکړي آخر ولاړ سه بيت الله ته

۱۴۰۳/۴/۱۳

...

شعر

زه يې ليرمه وه آسمان ته بيرته رد سى راسى
خه بد قسمته يم دعا مي اوس هم نه قبليرى

دغه ارمان مي دى چي وره سم تر كوره دا ستا
په پاك حرم کي به مي ته وا قدم ولگيرى

ډير مينتونه او زارى مي ورته زړه کي وکړي
ډير را نژدي دي خو اواز مي ورته نه رسيرى

بېمخه ياره په جرگو جرگو د ځان مي نه کړي
پر بل مين سې چي وه تاته هم ونه رسيرى

د ټوله کلې غيبتونه تهمتونه ستا دا زما پر سر دي
ته هم جفا کړى پر ما خوار دي زړگى نه رحميرى

شاعر: سيد احمد سعادت

زره په خيالو کي

پر مخکه ناست وه تر آسمانه دي ټول ورسول
بخته ناخوانه پر سعادت دي زړگی نه خوږیږي

۱۴۰۳/۴/۷

...

سعادت

شعر

نه يې په تور نه يې په سپين پريښودم

غوښې زما په مالگه وه لړلې

سيده ميخونه ټکول کيږي کاره نه ټکوي

رڼا پيکه سوله تيارې له ښاره وه شړلې

تيره بانه خنجرخنجر سترگي بمونه گولي

د زلفو تار يې د زړگي په کور کي وه تړلې

اوبو اخستي يو وه زک ته اوس ټالي را وهو

د پښتون قامه خه د غم په کاسه وه زانگلې

چايو کي مچ گيلاس چپه غوړو سه مچ غور خوو

دواړو کي يو مچ دي فائدي دمطلب ښه خوړلې

بل ته نصيحت کړي موسيقي او شراب واړه حرام

سعاده خپله د رباب نغمې ته وه نخلې

۱۴۰۳/۳/۳۱

واوا

خوار مين به تا جوړ کړم ته راته واوا کوه
ټول به دي زما جو کړم ته راته واوا کوه

نن راته غزل پرته ده دا واوړه
شعر به درته بيا جوړ کړم ته راته واوا کوه

تا چې مار ساتلم مړولم دي
نن به دي گدا جوړ کړم ته راته واوا لره

يو وار مي در وغواړه ملنگه زما
ژوند به دي باچا جوړ کړم ته راته واوا کوه

ته راته دآمن بيرغ ونيسه بيا وگوره
داسعادت به ستا جوړ کړم ته راته واوا کوه

۱۴۰۳/۳/۲۷

دغټ اختر شپه

...

کې نه کوي

نن را سره شپه کوي کې نه کوي

ته راته د ستړي ژوند کيسه کوي کې نه کوي

خپله دي دوي کړيدي په دريمه پسي مې پروت يې

بس دي پلاره ماته يو کوزده کوي کې نه کوي

ماخويسي ټولي برباد کړيدي

خير دي وروره ته لږ حوصله کوي کې نه کوي

رابه سې چي زه درته منت او زارې وکړمه

وه ياره وه مور ته څه بانه کوي کې نه کوي

زه به سقوط کښينمه په تمه ستا

ته په نړۍ شونډو زمزمه کوي کې نه کوي

ستا په راتلو مې سعادت ژوندی به سم

ته راته د حسن ننداره کوي کې نه کوي

...

۱۴۰۳/۳/۲۵

ستا هم سفر دي

ژړ ماځيگر دي

دغره پر سر دي

لمر بيخي ژړ دي

پر بل وطن دي

ستاهم سفر

حال راته وايه

نيت دي ونيايه

خبر له ورايه

درواغ مه وايه

دا څنگه چم دي

ستا هم سفر دي

پر کمه ځي نو

چيري به ځي نو

کله راځي نو

پيغام کوي نو

ژوند بيخي لنډ دي

ستاهم سفر دي

بيخي شايستي دي

پرمخ پرته دي

زلفي اوږدي دي

ستا بيا گيلې دي
شونډې قلنگ دي
ستا هم سفر دي
ته به نو څه يې
د يو چا زړه يې
ستاهم تقدير دي
زما هم تقدير دي
چې بخت مو کم دي
ستا هم سفر دي
را سره سم يې
در سره سم يم
زما خلاف يې
دا ستا خلاف يم
عمر په جنگ دي
ستا هم سفر دي
ساده پاده دي
دا ستا په زړه دي
خبري زياتي کوی
سعادت هونسياري کوي
دا يې لنگر دي
ستا هم سفر دي

۱۴۰۳/۳/۱

بابا

چيري دا ستا چيري زما چيري بلا خبره

هيڅ کله نسي ماتولای د دادا خبره

دا راکړه لفظ بدي عزت کم کړي دا واخله وايه

ماته يې کړيده په وار وار مي بابا خبره

د ژوند دوران کي که ناکامه سوي بيا هڅه وکړه

زويه چي ونه گرې وه ځانته بس دي دا خبره

ستا وه راتگ ته هره شپه د ساعت ټکاري شمارم

ته چي رانسي ذهن کي راسي بي معنا خبره

که دچرو پر څوکو ژوند وي زه تيار يم ورته

ته دي خپل ژوند جوړکه تعليم وکړه هوسا خبره

دا ستا ارمان دي زه بي پوره کړم خو لږ صبر وکړه

چيچيه ونه کړي وه پلار ته د جلا خبره

سعاده وه يې که عزت اوس لاژوندي دي بابا

وروسته مزار بي جوړومه پالتو دا خبره

۱۴۰۳/۳/۷

غزل

ژونده ما څه غوښتل او تا راسره څه وکړله

باچا غلام سومه بادار را سره څه وکړله

د قافلې مهار مو بل ته دي په لاس ورکړي

پردي مو وژني نو خپل يار را سره څه وکړله

دا ستا معصومي سترگي خوږ اواز مي ډير يادېږي

بي ننگه ياره ستا ريبار را سره څه وکړله

دا ستا څهره مي په خپل زړه کي رسم کړيده خو

څه راته نه وايي قرار را سره څه وکړله

دا ستا په ياد کي ميځاني کي مي خپل کور جوړکړي

ساقی مي يار کړی خو څمار را سره څه وکړله

ستا په يادو کي سعادت ټوله شپه په وينه ناست وم

سهار د بل چا سوي سهار را سره څه وکړله

۱۴۰۳/۳/۱۱

...

عرب

زما د جانان په وينو سور احد لا هم ژپړي

عرب لگيا دي په احد کي دم خاني جوړوي

عجبه وخت وو د دي خاوري سه به فارس لړزېدي

عجبه وخت دي فارسيان دلته تماشي جوړوي

دلته صديق.عمر.عثمان.علي سول قربان

سلمان يې ياد کي دغرب نوي پلوشي جوړوي

دا دحمزه خري سينه هم ورته نه يادېږي

کفار يې راوستل ساحل کې يې دېرې جوړوي

دخپل جانان خبره يې هيره کړه چې شرک وباسي

دمشرکانو د پښو پل څخه خوردي جوړوي

سعادت خدای دي هدايت ورته نیکو وکړي

يو يې مرکبږي بل يې سرته زمزمې جوړوي

۱۴۰۳/۲/۲۹

...

نو ته څه خبر يې

چي تور لونگ قيمت بهادي نو ته څه خبر يې

د سپيني مالگيارزاني سه نو ته څه خبر يې

د سترگو سپين څخه ديد نه جوړيږي

چي يې کاته په تور دخال دي نو ته څه خبر يې

خلک ورځي په عاجزي ورته سجده لگوي

چي تور غلاف باندي کعبه ده نوته څه خبر يې

دڅوارلسمې سپوږمي بيا څومره شايسته ښکاريږي

پر سپين بارځو دکجل خال سه نو ته څه خبر يې

جانان مچ کړيده سعاده ته يې هم مچوي

توري ډبري د اعزاز سه نو ته څه خبر يې

۱۴۰۳/۳/۵

...

غزل

ته خوشيني ته خوشحالي ته يې سالار وزيره
 زه بدي ستايم خدمتونه پر هر خای وزيره
 ساده پاده ملنگ سړي وي مگر موږ پانده وو
 خويونه ستا د تخت و تاج دي زموږ باچا وزيره
 د همصنفيانو هر مشکل ته دي ليک ويله
 ته وفادار يې ژوند دي غواړو قهرمان وزيره
 ستا د اخلاقو د چينې څخه زمزم څه خيري
 چيري بل نسته ستا په مثل لا مثال وزيره
 زما د سنگ غوندي رهبره ستا سنگتوب ته سلام
 سعادت به غواړمه له خدايه ستا وصال وزيره

شاعر: سيداحمد سعادت

ډالۍ دي وي

وزير احمد شريفي ته

۱۴۰۳/۳/۱۴

...

ولاړه

د جنتو کيسه يې خلکو ته کوله ولاړه

حوره راتله خو د يوچا سه شرميدله ولاړه

شايسټ تمام وو نو تشبه ورته دخشې ورکم

دستورو منځ کې سپوږمۍ ډيره خلیدله ولاړه

دغره لمنې دي اوبه دي بلبان چغیري

په ماهیپر کي يوه زرکه گرځیدله ولاړه

داننتظار خوږی شیبې دبيلتون تريخ حقيقت

وعده يې وکړله خو بيا هم نه راتلله ولاړه

په شبگيرو شبگيرو ستړی سو برباد سو سعادت

يو وخت وو نوم سره يې ستا نامه راتلله ولاړه

۱۴۰۳/۲/۲۹

...

افغانستان

خومره خوږ يې لکه ځان افغانستانه

صدقه دي سم قربان افغانستانه

د آسيا دزړگۍ کور په تا ودان دي

زما کوره ز. ما جانان افغانستانه

تاپه خپل غېږ کي روزلي نوميالي دي

شمه ور يې خوشحال خان افغانستانه

د گورگين په ماتولو تاريخ ډگ دي

ننگيالي يې مرويس خان افغانستانه

حاجيگ دي هندوکش دي که واخان دي

ټوله غرونه دي درمان افغانستانه

ستا په خاوره کي کفري نړۍ ماتېږي

ته سعادت يې پر جهان افغانستانه

۱۴۰۳/۲/۱۳

...

واوره انجلۍ

دهر ارمان بدل به واخلمه ته واوره انجلۍ
اوس که زما نه يې زما به سي ته واوره انجلۍ

ترسختو سخته به تريري هيڅ پروا مه کوه
خير دي که ژاړې په خندا به سي ته واوره انجلۍ

ته يې هوسۍ خو په ځنگله کي شرمينان گرځيري
دبل ياري کي به نا نا به سي ته واوره انجلۍ

دوي ورځي ژوند دي راسه يو او بل ته غاړه ورکړو
زه به دا ستا سم ته زما به سي ته واوره انجلۍ

پر لاري بنگه بنگه مه ځه دبل چا به نسي
آخر سعاده ته په نيکا به سي ته واوره انجلۍ

20\2\1403

...

غزل

سترگې په کجل توري ځي باباولي لره
زړونه يې کباب کړله لوړ شاه حسيني لره

خدای ورته کافر حسن ورکړيدي

مصر کي زورپری کنعاني لره

ناپسي ژړپري دی تاپسي مړ کيږي دی
نن شپه يې ته راوله ستا دنگي ځواني لره

نیمه شپه کي ستا بيلتون کيسه کوي

مړ به سيداحمد کمه ستا شونډو سورخي لره

ستا امر پر ځان مني تاته به سلام کوي

دا سعادت به ژوند کوي ستا وه تورپيکي لره

...

غزل

د ژوند پر هره لار مي تاته انتظار کړي دي

خومره بيوسه يم انکار ته مي اقرار کړيدي

شونډان دي سره کړله په ناز نخرو پر لار روانه

رانجه په سترگو تا وچا لره سينگار کړيدي

چيری مقتول نسیم د ډيرو اوبو تاب نه لرم

د سترگو سيند مي وه گريوان لره اخطار کړيدي

ستا دروازه کي يم ولاړ خيرات د حسن غواړم

په سپيرو لاسو مي وه خدای ته دا گفتار کړيدي

نه ميخانه سته نه شراب دي نه د چرسو لوگی

زه چي خمار خمار زنگيرم تا سينگار کړيدي

خوک چي مين سي کنگرو نه د آسمان وگوري

زه چي مين سوم پدي کار کي مي اسرار کړيدي

زه ورته ليک دميني وليکم جواب منفي سي

وروسته خبريرم رزالت ټوله ريبار کړيدي

شاعر: سيداحمد سعادت

زره په خيالو کي

محبت څه دي تهمتونه دي دخلکو وړه يې

سعاده ماته يو مين دغه اقرار کړيدي

۱۴۰۳/۲/۲۷

...

سعادت

راځه جانانه

د راوجو زولنې ماتي که راځه جانانه
په سپينه ورځ دروازي ماتي که راځه جانانه

زموږ په کلي کي د ميني نوم په بدو وايي
د دي مالت فيصلې ماتي که راځه جانانه

تا دکونارو کښت کرلي دگلاب له خونده نه يې خبر
ميگده فريږده نشې ماتي که راځه جانانه

قرآن کتاب دي دکتاب سره ياري جوړه کړه
جنگونه فريږده وسلې ماتي که راځه جانانه

سعاده ستا شعر د جانان غزل ته نه رسېږي
وزن يې مات کافيې ماتي که راځه جانانه

۱۴۰۲/۲/۱۱

...

سعادت

بند د جهل دروازه غواړم چي وسي

د دولت نه يوه گيله غواړم چي وسي

چي قلم گوتو کي واخلي ټوپک پرېږدي

دي ماشوم ته کتابچه غواړم چي وسي

تعليم فرض که مباح دي ملا صاحبه

يوه د ټولو فيصله غواړم چي وسي

چي مکتب پوهنتون نه وي ډاکټر نسته

بيا روغتون کي زنانه غواړم چي وسي

خپله وایمه بد رد په شپه او ورځ کي

ښه د خلکو روڼه غواړم چي وسي

ژوندون څه دي د ماتم پر گدی ناست دي

د سعادت سه تماشه غواړم چي وسي

۱۴۰۳/۲/۱۵

...

ملنگ

سترگي مشال لاس کي ډيوه مړه که راځه ملنگه

جهل سبا سو علم راکړه دروازه ملنگه

جلاد مو ورک کي د زندان دروازي وتړل سوي

اوس پدي ښار کي منصور گرځي مستانه ملنگه

ما په تياره کي د رڼا رڼا نارې وهلي

فصل مي واخستي دوه چنده پيمانه ملنگه

ستا وه رخسار نه په کتو ستري سم نه مړيږي

سترگي مي وټړه په يوه توره ټوټه ملنگه

موږ دقصرو او د مانۍ په مينه نه پوهيږو

ناسو مو فريږدي پر داخپله کنډواله ملنگه

سعاده راغلي په ښو به درته لار جارو کم

ته راسه وکو څو خبري په داشپه ملنگه

۹/۲/۱۴۰۳

...

څه په کمال منافقت کوي داځيني خلک
څه په کمال سپري مين کړي او بيا ولاړسي ترينه

څه په نازو يې لويولمه د دي لپاره
څه په نازو په اور سوځيږمه کباب سوم ترينه

ماته قربان کړي ماته جار کړي چي دا ستا يم ټوله
د پلار ومخته په انکار سي جوړ درواغ سي ترينه

مورکي يې مړه سول اوس بي څوک مړوي
چي څوک يې ځانه لره نژدي کړي په ژړا سي ترينه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library